

Publicerad 2008-03-09 20:36 av Ivy-Jean

Du och jag

I ditt dunkla kök, sittandes ännu en gång.

Du och jag,

Jag, hoppfull om att allting kommer att bli bra.

Vet nog innerst inne hur fel jag har.

Väljer att blunda för den hjärtslitande sanningen,

igen.

Har ljusen tända,

vinglasen halvfulla, precis som du och jag.

Vi sitter här tillsammans, men du och jag

är inget vi.

Snarare jag och ni.

Du säger..

kan inte hitta en bättre tjej än dig,

att det bara finns en som jag.

Jag förstår att den där meningen inte börjar speciellt bra.

Genom vinrus och en ofantligt massa tårar.

Säger du att du fortfarande älskar någon annan,

även om hon råkar att ha samma namn som jag, samma drag.

så är hon inte jag, förtvivlad så jag tror att jag ska dö,

skriker jag rätt ut att hon är ju död!

Du vet mycket väl, självklart.

Men du har stannat i tiden, du vill eller kan inte bli fri.

Men jag vet en sak

och det är att jag också är död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ivy-Jean med Poeter.se id #21589 innehar upphovsrätten